

Rugăciunea, temei și putere a vieții creștine

Clasa a VI-a

Omul, făptura lui Dumnezeu, are posibilitatea de a fi în legătură cu Creatorul său, prin rugăciune. Astfel, rugăciunea este cea mai înaltă lucrare a minții omenești și poate fi realizată în orice loc și timp, cu rolul de sfințire a credincioșilor.

Creștinul rugător primește har divin, care îi aduce în suflet pace, bucurie, iertare, iubire curată față de semenii și întărirea voinței spre alegerea binelui.

Mântuitorul Hristos i-a îndemnat pe oameni să se roage stăruitor, făgăduindu-le un răspuns dumnezeiesc plin de iubire părintească: „Cereți și vi se va da; căutați și veți afla; bateți și vi se va deschide” (Matei 7, 7). Biserica îi îndrumă la rândul ei pe credincioși spre adresarea de cereri, mulțumiri și laude lui Dumnezeu.

În familiile creștine, locul de rugăciune este înfrumusețat de prezența icoanelor, a candelii și a altor însemne religioase. Membrii familiei se roagă împreună și în particular, în diferite momente: dimineața, seara, la vremea mesei, la începerea lucrului, înainte de a lua o decizie importantă, la plecarea în călătorie și în situații dificile. Ruga lor are în vedere propria persoană, întreaga familie și pe ceilalți semenii. Spre exemplu, copiii se roagă pentru luminarea minții și ajutor la învățătură, pentru înțelegerea și sănătatea întregii familii, cât și pentru binele persoanelor aflate în dificultate.

Domnul Hristos subliniază puterea rugăciunii de a transforma viețile celor ce se pocăiesc cu adevărat, prin numeroase învățături și parabole.

În Pilda vameșului și a fariseului, Mântuitorul prezintă un model de rugăciune smerită, bineplăcută lui Dumnezeu, în opoziție cu o atitudine arogantă. Un fariseu și un vameș au mers la templu să se roage. Fariseul s-a lăudat cu faptele sale, mândrindu-se că nu este asemenea oamenilor păcătoși. Vameșul, stând departe, s-a rugat cu umilință: „Dumnezeule, fii milostiv mie, păcătosului” (Luca 18, 13).

Domnul a ascultat rugăciunea plină de căință a vameșului care s-a întors îndreptat la casa lui.

La rugăciunile celor aflați în suferință, Domnul Iisus a răspuns prin săvârșirea multor minuni, precum vindecarea fiicei femeii din Canaan.

Altă minune este Învierea fiicei lui Iair, conducătorul sinagogii din Capernaum. Acesta a căzut la picioarele lui Iisus și l-a rugat să intre în casa lui, să-i vindece fiica grav bolnavă. Domnul a mers îndată la patul copilei de 12 ani, care se stinsese din viață. El a luat-o de mână și i-a zis: „Copilă, scoală-te!” (Luca 8, 54), iar fetița a înviat, spre bucuria familiei.

Nevoia de hrană spirituală autentică în lumea de astăzi este împlinită de rugăciunea izvorâtă din credință. Rugăciunea personală face posibil ajutorul divin și îi susține pe credincioși în urcușul lor duhovnicesc. Ea este completată de rugăciunea publică, prin participarea la sfintele slujbe, unde sunt înălțate cântări în cinstea Sfintei Treimi: „Pe Tine Te laudăm, pe Tine bine Te cuvântăm, Ție

Exercitii: Când simți nevoia să spui o rugăciune?

Pentru cine te rogi?